

Att fördriva tiden. I Coronatider.

Dagarna kan bli lite långa när alla aktiviteter är satta på vänt. Vi har i alla fall kunnat vistas mycket ute och njuter av att ha så nära till skog och mark. Utbudet av kultur och film finns ju tillgängligt i oändlig mängd på nätet och vi tittar. Och lyssnar.

Men det är någon som sitter där och klappar mig på axeln och påminner mig om att jag verkligen inte har någon rätt att lata mig hela dagarna. Visst finns det sånt som behöver göras: städa, rensa papper, rensa datorn, men hur kul är det?

För en tid sedan fick jag i alla fall för mig att jag skulle baka. *Baka bullar*. Jag har inte bakat bullar på flera år, det är inget som brukar ingå i vårt kosthåll. Men jag hittade ett recept på Fint vetebröd i en gammal Mildakokbok och skred till verket. I med alla ingredienser i bunken, kör, men sen då? Det står att 250 gr smör skall i efter att degen blivit en deg. Oj, det var inte enkelt. Ner med smöret i bunken, men det fungerade inte alls. Kämpade med den förbaskade degen en bra stund men till slut fick maken, som har en bakgrund i bak- och livsmedelsbranschen, rycka in och rädda den besvärliga degen.

Det tog ett bra tag innan jag fick till snurrade bullar, men skam den som ger sig och efter lämplig tid förpassades alla bullarna in i frysen.

Och där låg dom. Ett bra tag. Själva föredrar vi rostat bröd med marmelad till fikat. Så vad skulle vi med bullarna till? Dom tog ju bara plats i frysen. Inga besök i Corona tider.

Tills en dag, till min glädje, jag fick ett nödrop i telefonen från den som leder en cirkel, som jag faktiskt kan delta i och där vi verkligen sitter på behörigt avstånd: Du har möjligen inte lite bullar att ta med till dagens kaffepaus?

Vilken tur!

Loulou Eriksson

!